Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 253. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 21-го ЛИСТОПАДА 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 21, 1978 No. 253. VOL. LXXXV.

Відбудеться ювілейний Науковий Конгрес НТШ

Ню Йорк. — У рамках III Конгресу СКВУ відбудеться Ювілейний науковий Конгрес НТШ, присвячений 60-річчю проголошення Української Державности і 30-річчю НТШ в Америці. Цей Конгрес влаштовує НТШ в ЗСА у співпраці з УВАН в Америці та іншими науковими установами у вільному світі.

Конгрес матиме дев'ять сесій. Перша англомовна сесія розпічнеться в п'ятницю, 24-го листопада в Колюмбійському університеті в 2-ій годині до 6-і по полудні в приміщенні Low Memorial Library, Faculty Room. Сесію відкриє голова НТШ проф. д-р Ярослав Падох, а провадитиме сесію проф. д-р В. Стойко, доповідачами будуть шість українських науковців.

Того самого дня в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79-та вулиця (ріг 5-ої евеню) від 7-ої до 8:30 вечора — відкриття виставки видань НТШ, а від 8-ої до 10:00 вечора — товариська зустріч доповідачів з громадянством.

У суботу, 25-го листопада в залях цього ж Українського Інституту Америки від 9:30 до 11:30 ранку відбудуться друга, третя і четверта сесії.

Сесія Друга — Математика, медицина і хемія включає сім доповідачів, якою провадитиме проф. д-р О. Андрушків.

Третя сесія — Література, мовознавство, буде мати дев'ять доповідачів, керівник сесії — проф. д-р В. Лев.

Четверта сесія — Мистецтво і література, шість доповідей, голова сесії — о. проф. д-р Ю. Шумовський.

У готелі „Амерікана", 801 Сьома евеню, цього самого дня влаштовується заходами НТШ і УВАН від год. 12:00 до 1:30 по полудні панель із участю сімох професорів, які репрезентуватимуть НТШ, УВАН, Український Науковий Інститут при Гарвардському університеті, НТШ в Канаді, Український Вільний Університет, Український Католицький Університет та Українське Історичне Товариство.

Після панелю знову ж в Українському Інституті Америки від години 3:00 до 5:30 по полудні продовжуватимуться три інші сесії.

П'ята сесія — Історія, головуватиме сесією проф. д-р О. Домбровський, сім доповідачів.

Шоста сесія — Право і суспільні науки, головуватиме д-р М. Кобринська, прочитають шість доповідей.

Сьома сесія — Агрономія, географія і геологія, голова сесії — проф. І. Олексишин, доповіді прочитають шість доповідачів.

У неділю, 26-го листопада від 8:00 до 10:00 ранку Богослуження в українських церквах, а потім в Українському Інституті Америки від години 10:00 до 12:00 відбудуться дві інші сесії.

Сесія восьма — Релігійна тематика, сесією провадитиме проф. В. Ленцик, на якій буде прочитано чотири доповіді.

Дев'ята сесія — Бібліографія та етнічні студії, голова сесії — проф. д-р Б. Романенчук, буде прочитано п'ять доповідей.

Від год. 12:00 - 12:15 в головній залі Українського Інституту Америки Голова Ділового Комітету проф. д-р І. Головінський зробить підсумки і закриє Ювілейний Конгрес Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА.

Китай намагатиметься одержати допомогу від ОН

Об'єднані Нації, Ню Йорк. — Китайська Народна Республіка, як виглядає з останніх кроків уряду в Пекіні і її представництва в Організації Об'єднаних Націй, намагатиметься одержати допомогу від різних агенцій ОН, відкинувши раніщу думку про самовистачальність. Речники комісії ОН для економічного розвитку заявили кореспондентам, що представники Китаю внесли формальне прохання до цієї комісії, а також ведуть переговори з іншими комісіями, зокрема комісією для розвитку економічно недорозвинених країн, яка витратила в останніх п'ятьох роках 2,5 більйона долярів, допомагаючи 150 країнам.

Покищо побажання китайців є дуже скромні. Вони бажали б, щоб комісії ОН виасигнували на перевишкільну програму для Китаю 10-15 мільйонів долярів і допомогли молодим китайцям перейти відповідний перевишкіл та опанувати закордонні мови, зокрема англійську, французьку, німецьку та інші. Без цього перевишколу Китай не уявляє собі процесу модернізації індустрії і сільського господарства. Загально сподіваються, що ОН затвердять в червні прохання КНР. Допомога включала б також перевишкіл медичного персоналу, культурних працівників, учителів тощо. Подробиці цієї допомоги будуть випрацьовані комісією ОН, яка ще цього місяця виїде до Китаю. Тепер якраз ефективно розвивається велика допомогова програма ОН для Індії, яка коштуватиме цю міжнародну організацію понад 100 мільйонів долярів.

Відбувся XI Конґрес СУМ, мґра Є. Гановського обрано на голову Центральної Управи

Елленвіл, Н.Й. — Продовж минулого кінця тижня, 17-19-го листопада 1978 р., тут на Оселі СУМА успішно відбувся XI Конґрес Спілки Української Молоді з участю понад 100 делегатів із вісьмох країн українського поселення і кількадесять гостей, на якому одноголосно обрано на голову Центральної Управи Спілки відомого сумівського, політичного і суспільно-громадського діяча, мґра Євгена Гановського.

Докладне звідомлення про перебіг Конґресу, ухвали, конгресовий репрезентативний бенкет і вибір нових Керівних Органів ЦУ СУМ та перебіг нарад, буде надрукований у черговому числі „Свободи".

Мґр Є. Гановський
(Світлив: Ігор Длябога)

Ген. Сейґніюс очолюватиме Аґенцію контролі зброї

Вашінгтон. — не чекаючи на затвердження Сенату, президент Джіммі Картер найменував генерала Джорджа Сейґніюса на пост директора Агенції контролі зброї і роззброєння. Ген. Сейґніюс офіційно займе цей пост 1-го грудня ц. р. Формальні переслухання новонайменованого директора Сенатською комісією закордонних справ і голосування над його затвердженням відбудуться під час нарад Сенату вже в 1979 році, після повиборчої перерви.

Ген. Сейґніюс, який є президентом військової академії в Чарлстоні, Південна Каролайна, був членом американської делегації під час переговорів в справі обмеження щодо стратегічної зброї (САЛТ II). Як відомо, цю делегацію очолював Пол Варнке, який теж був попередником ген. Сейґніюса на пості директора Агенції контролі зброї і роззброєння.

Найменування ген. Сейґніюса, відомого зі своїх консервативних поглядів, вже викликало критику деяких ліберальних кіл ЗСА, хоча сенатор Френк Чирч, який правдоподібно знову очолюватиме Комісію закордонних справ, заявив, що він не має жадних застережень щодо найменування ген. Сейґніюса президентом Картером саме під час перерви поміж сесіями Конгресу ЗСА. „Кожний розуміє, що це тільки тимчасове найменування", — сказав сен. Чирч.

Одначе Федерація американських науковців висловилася критично щодо найменування саме під час перерви поміж сесіями Конгресу, добачаючи труднощі в переслухуваннях Комісією закордонних справ після того, як ген. Сейґніюс виконуватиме обов'язки директора протягом кількох місяців.

Конґресмен Раєн і три кореспонденти вбиті в засідці в Ґаяні

Джорджтавн, Ґаяна. — Демократичний конґресмен Ліо Раєн із Каліфорнії і три американські кореспонденти були вбиті в пополудневих годинах в суботу, 18 листопада ц. р., членами фанатичної релігійної секти, яка носить назву „Народна святиня", в засідці на летовищі Порт Кайтума цієї малої країни на північному побережжі Південної Америки. Крім конґресмена Раєна і трьох кореспондентів, жертвою нападу сектантів впала 18-літня дівчина, правдоподібно член секти, а дев'ять осіб — всі американці, члени групи конгресмена Раєна, були поранені. День пізніше, ґаянські органи безпеки знайшли біля 400 вбитих членів секти, які покінчили самогубством.

Згідно з комунікатом Державного департаменту ЗСА, жертвами нападу, крім конґресмена Раєна, були: Дон Гарріс, кореспондент телевізійної сітки „еНБіСі", Роберт Бравн, фотограф цієї ж сітки, і Ґреґорі Робінсон, кореспондент щоденника „Сан Франсіско Екзамінер". Серед поранених осіб є асистенти конґресмена Раєна і кореспонденти американських газет.

Секта „Народна святиня" була заснована в 1950-их роках в Сан Франсіско Джіммі Джовнсом і вона нараховує біля 3,000 осіб. Джовнс — це колишній міський службовець в Сан Франсіско, де він якийсь час очолював Адміністрацію мешканевих справ. Минулого року частина сектантів переселилася до Ґаяни, заснувавши там селище Джовнставн. З уваги на різні вістки про надужиття членів секти її проводом, когресмен Раєн вибрався з групою 26-ох асистентів і представників преси, щоб перевірити ситуацію в селищі Джовнставн. Кільканадцять членів секти висловили побажання повернутися до ЗСА з групою Раєна. Кілька хвилин перед тим, як два літаки мали відлетіти з Порту Кайтуми, на летовище заїхало вантажне авто, з якого посипались стріли на членів групи конгресмена Раєна, вбиваючи його і чотири інші особи; дев'ять членів групи були поранені. Згідно з повідомленням ґаянських властей, органи безпеки заарештували дев'ять членів секти.

Проходить дослідження слов'янської преси в ЗСА і Канаді

Кент, Огайо. — З рамени Центру Дослідів Етнічних Публікацій при Кентському Стейтовому університеті переводиться систематичне досліджування теперішнього стану слов'янської преси в Америці і Канаді. Для цієї цілі виготовлено окремий запитник, який розіслано на усі адреси редакцій етнічних публікацій. Також охоплено видання академічного характеру, які є спонзоровані науковими установами, або університетами і присвячені слов'янознавству. Дослідження етнічної преси охоплює щоденники, тижневики, місячники, квартальники, річники (наприклад календарі) та інші серійні - періодичні і неперіодичні видання. Ця категорія також включає бюлетені спонзоровані церквами і установами, або різними організаціями (наприклад, школи, фінансові підприємства, молодечі організації, тощо). Етнічна преса є одним із найважливіших джерел в історичних, соціологічних, бібліографічних дослідженнях розвитку і діяльности етнічних спільнот в ЗСА і Канаді.

Дуже важливо, щоб в найкоротшому часі українські установи в ЗСА і Канаді, які мають свої пресові органи нав'язали контакт з дослідчим центром в Кентському університеті і надіслали свої видання. На їх адреси вислано спеціяльний запитник. Тут згадаємо, що Центр етнічних дослідів, у співпраці з Українським Історичним Товариством, вже довший час збирає матеріяли до опрацювання і дослідження української спільноти в ЗСА. Віримо, що українські установи і редакції розуміють вагу даного наукового дослідження.

Зібрані матеріяли будуть використані у дослідженні історичного розвитку і сучасного стану етнічної преси в ЗСА і Канаді, як також при дослідженні діяльности слов'янських спільнот в цих двох державах.

Усе листування і видання слід надсилати на таку адресу: Dr. Lubomyr Wynar, Director, Center for Ethnic Publications, Kent State University, Kent, Ohio 44242.

ПАПА ЗАСУДЖУЄ АБОРТИ, ПЛЯНУЄ ЗМІНИ В КУРІЇ

Рим. — Папа Іван Павло II, промовляючи під час авдієнції тут в середу, 15-го листопада, гостро засудив аборти, заявляючи, що „новостворене людське життя є надто святою вартістю", щоб його передчасно нищити під натиском суспільства.

В обширній промові, новий Папа рівнож закликав молодь відкинути деякі „модні, але фальшиві ідеї" і висловився похвально про людей, які є вірними своїм переконанням „навіть під загрозою переслідування". Він сказав, що хоробрими є не тільки вояки, які боронять свої країни, чи особи, які осягнули славу надзвичайними досягненнями, але й звичайні люди, які живуть праведно й обстоюють свої переконання.

„Мені, наприклад, ввижається жінка — мати вже й так великої родини, якій дораджують здусити нове життя в її лоні, а вона твердо відповідає — ні", — сказав Папа Іван Павло II, повертаючи ще раз до теми абортів.

Минулого тижня Папа затвердив архиєпископа Агостіна Касаролі на становищі міністра закордонних справ Ватикану. Архиєпископ Касаролі є творцем концепції зближення з комуністичними режимами в надії на відновлення свободи релігії в країнах Східньої Европи і в СССР.

Не зважаючи на це рішення Папи, аналітики думають, що хоча Папа поновно призначив багатьох кардиналів на попередні пости, то передбачують, ряд змін в Римській Курії, яка є адміністративним центром Католицької Церкви. На це складається кілька причин, головно такі факти, як виявлена кількакратно новим Папою підтримка концепції „колеґіяльности" правління Церквою, тобто децентралізації збюрократизованої Римської Курії і надання більшої автономії єпископам на територіях їхніх єпархій. Ця концепція виринула на Другому Ватиканському Екуменічному Соборі, але Папа Павло VI, який був сам продуктом Курії, не зумів внести відповідні зміни по цій лінії.

Новий папа, вже в перших днях після його вибору, заявив, що йому потрібно ще деякого часу, щоб перевести зміни в особовому складі Курії, тіла, яке затруднює біля 3 000 службовців, включно з кардиналами, єпископами, священиками, монахами і світськими особами. Він публічно звернувся з проханням до кардинала Жана Війо залишитись на пості державного секретаря та тільки „на деякий час, доки не будуть зроблені інші рішення". Аналітики твердять, що підбір наступника кардинала Війо, разом з рішенням його заступити, вкаже на зміни, які Папа Іван Павло II задумує перевести в Курії.

Крім цього, коментатори вказують на факт, що збір кардиналів вибором Папи Івана Павла II, як і його попередника Івана Павла I, дав своєрідне вотум недовір'я Римській Курії, бо ні один з них не мав безпосереднього відношення до неї. В усякому разі, нові тенденції в правлінні Вселенською Церквою проявляються у відношенні Папи Івана Павла II до Римської Курії, твердять знавці церковних справ.

Китай звільнив 24 тибетців

Токіо. — Китайське пресове агентство Гсінгуа, в середу, 15-го листопада, подало до відома, що ще в суботу, 4-го листопада, китайські власті звільнили 24 тибетців, які перебули 19 років в ув'язненні за їхню участь в повстанні проти китайської влади.

Звільнення повстанців відбулось з відповідною пропаґандивною закраскою під час масової маніфестації в Лязі, столиці Тибету, з участю високопоставлених китайських урядовців і членів т. зв. Революційного Комітету. Речник цього останнього, Тієн Пао, заявив під час маніфестації, що тибетці, які перебувають в екзилі, повинні „освободитись від нужди й дискримінації та повернутись домів і працювати для встановлення соціялізму" в Тибеті.

Крім 24 колишніх повстанців, китайські власті звільнили 10 „агентів, яких прислали закордонні реакційні кола і таємна служба повстанців, які перебувають в екзилю", — поінформувало аґентство Гсінгуа. Усі звільнені, сказано в повідомленні, одержали одяг, постіль, валізки і біля 62 доляри кожний. Їм повернено гаманці і ручки до писання.

Наступного дня Даляй Ляма, духовий провідник тибетців, який проживає на вигнанні у Дгармзалі в підніжжі Гімаляйських гір., висловився прихильно про звільнення 34-ох тибетців, пригадуючи, що це тільки маленька група з тих, що їх китайці арештували під час повстання в 1959 році.

Даляй Ляма, який був змушений податись в екзиль після того, як китайці насильно здушили повстання, виарештувавши тисячі тибетців, висловив сподівання, що незабаром Китай звільнить ще й тих, що залишились при житті після двадцятьлітнього ув'язнення.

У СССР вбито схоплювача літака

Москва. — Совєтське пресове агентство ТАСС повідомило в середу, 15-го листопада, що кілька днів раніше охоронна служба Міністерства цивільного летунства вбила озброєного чоловіка, який намагався схопити літак в дорозі з Краснодару до столиці Азербайджану, Баку, біля кордонів Ірану й Туреччини.

„Е. М. Махаєв, озброєний злочинець", — сказано в повідомленні, — „кілька днів тому намагався схопити пасажирський літак в дорозі з Краснодару до Баку" і примусити пілота скерувати літак за кордон. У сутичці совєтські ґвардисти вбили Махаєва. Ніхто з пасажирів не був пошкоджений, — сказано в повідомленні.

ПОМЕР ДИР. ІВАН ШАРАН

Філядельфія. — Управа Відділу УККА у Філядельфії інформує, що в п'ятницю, 17-го листопада тут на 79-му році життя помер сл. п. директор Іван Шаран, видатний громадський діяч, колишній учасник Визвольних Змагань, довголітній член Управи Відділу УККА, а зокрема його фінансовий референт і керівник канцелярії.

Похоронні відправи: Парастас — у понеділок 20-го листопада, у 8:00 год. вечора в похоронному заведенні Гасина при Олд Йорк Ровд; похорон — у вівторок, 21-го листопада в 10-ій год. рано з Церкви Христа Царя на український католицький цвинтар у Факс Чейсі.

Совєти підслуховували розмови в австралійській амбасаді

Канберра, Австралія. — Австралійський міністер закордонних справ Андрю Пікок, виступаючи тут перед федеральним парляментом у вівторок, 14-го листопада, виявив, що ще минулого червня в будівлі австралійської амбасади в Москві знайдено електронні підслухові апарати. Він пізніше показав кореспондентам один з таких інструментів величини пачки від сірників, який був вмурований в стіну будівлі.

„Наш уряд вніс гострий протест до совєтського уряду з приводу цього наглядного і серйозного зламання дипломатичної пристойности", — заявив Пікок, підкреслюючи, що він був негайно викликав совєтського амбасадора і сказав йому, що в цьому конкретному доказі „наполегливої совєтської розвідчої активності" австралійський уряд вбачає „ворожі наміри" у відношенні до Австралії.

Він в дальшому поінформував, що уряд Австралії не вдавався до таких драстичних заходів, як „видворення" совєтських дипломатів, але відмовився від участи у важливих, вже раніше запланованих, переговорах в Москві.

Як відомо, вже раніше знайдено в американській амбасаді в Москві електронні підслухові апарати різних родів, а підслухування за допомогою радієвих променів привело до серйозних захворінь кількох службовиків амбасади.

Обидві Німеччини підписали договір в справі подорожування шляхами

Східній Берлін. — У п'ятницю, 17-го листопада ц. р., Західня Німеччина погодилась виплатити на протязі 10-ох років 3 більйони долярів Східній Німеччині в рамках комплексного договору в справі подорожування шляхами; договір цей спрямований на покращання земельних ділянок Західнього Берліну і осягнення довготермінової стабільности у відносинах поміж цими обома країнами.

Договір, що його підписано в Міністерстві Закордонних Справ у Східньому Берліні, представляє собою великий прогрес для Західнього Берліну від 1971-го року — договору чотирьох держав. Америка, Англія і Франція, які зберігають суверенітет над містом, ізольованого 110 миль внутрі Східньої Німеччини, погодились на цей пакт.

Найбільшим проєктом цього договору є побудова до 1984 року чотиринапрямних шосейних доріг поміж Берліном і Гамбургом в Західній Німеччині. Це наблизить ці два великі міста і уможливить подорожування в Північній Европі двом мільйонам мешканців Західнього Берліну.

„Наші бажання сповнились до тієї міри, що навіть оптимісти не могли сподіватись цього сім років тому", — заявив у міському Парляменті Дітріх Стоббе, посадник Західнього Берліну. Гельмут Шмідт, канцлер Західньої Німеччини та ініціятор цього договору, наголосив важливість політичного значення цієї умови в напрямі дальшого детанту в поміж-німецьких стосунках. Комуністична Східня Німеччина, країна, яка сьогодні знаходиться у великих матеріяльних клопотах і лідером якої є Еріх Гонекер, схвалює договір, який їй принесе доплив грошей із Західнього Берліну.

Програма Маніфестації в обороні прав України 26 листопада 1978 р.

ПРОГРАМА І ПЛЯН ПОХОДУ

Збірка: год. 1:30 по пол. на 52-ій вул., між 6-ою і 7-ою евенями.
Год. 2-га: Американський гимн — п-на Оля Гірняк. **Український гимн.**
Відкриття: інж. Євген Івашків — голова Маніфестаційного Комітету.
Слово: новообраний голова СКВУ.
Привіти: майор Ню Йорку Едвард Кач, або його представник; американські політичні діячі.
Год. 2:30: Похід по 6-ій евеню до 57-ої вул. — до Медісон евеню — до 67-ої вул. — до Лексінгтон евеню біля совєтської місії до ОН.
Відрядження делегатів під совєтську місію для вручення протесту.
Слово від молоді: д-р Аскольд Лозинський.
Привітання дисидентів: зокрема українських.
Слово: п-і Надії Світличної.
Привіти: чужонаціональних представників і американських політичних діячів; голови Всеамериканського К-ту Відзначення 45-річчя голоду в Україні — п-і Стефанія Букшована.
Резолюції
Закриття: „Не пора".

* * *

„Ґренд" маршал: новообраний голова СКВУ
Керівник маніфестації: д-р Аскольд Лозинський

* * *

Автобуси: люди висідають з автобусів на 6-ій евеню і 52-ій вул.
Паркування автобусів: Парк евеню (по обох сторонах) між 66 і 69 вул. і на 68 і 69 вул. між Парк і Лексінгтон евенями.

* * *

Порядок походу: 1. Напис „Юкренієнс"; 2. „Ґренд" маршал; 3. Співмаршали; 4. Прапори; 5. Духовенство; 6. Секретаріят СКВУ, представники країн, і делегати III-го Конґресу СКВУ; 7. Екзекутива і Крайова Рада УККА; 8. Ветерани; 9. Молодечі організації (Пласт, СУМА, ОДУМ, і інші); 10. Жіночі організації (ОЖ ООЧСУ, Союз Українок Америки, Золотий Хрест і інші); 11. Братські Союзи; 12. **Місцевості із стейтів** — Коннектікат, Массачусетс, Мериленд, Ню Джерзі, Ню Йорк, Огайо, Ровд Айленд, Пеннсильвенія і інші.

Проситься громади прийти зі своїми транспарантами.

НЕДІЛЯ 26-го ЛИСТОПАДА — ВЕЛИКА МАНІФЕСТАЦІЯ В ОБОРОНІ УКРАЇНИ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик, Василь Тершаковець (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії) і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Наука і громада

Нічого повторяти правди, які межують з трафаретами, бо вони всім відомі і незаперечні. Немає, мабуть, кращого прикладу, яку ролю у житті держав і народів, у цілій міжнародній політиці грає наука, як факт, що закордонна політика З'єднаних Стейтів Америки із злощасними договорами в Ялті і Поттсдамі, з її теперішнім детантом, з теорією великопростірного господарського обширу, що має сягати від Балтики по Тихий океан, з її трагічною невтральністю під час вмаршу совєтських танків до Будапешту у 1956 році та під час знасилування чехо-словацької суверенности військами так званого Варшавського бльоку під проводом Москви, що вся та політика, яка у щоденній американській пресі висловлюється терміном „Рашія" на окреслювання цілого Сходу Европи, — базується на вченнях російських істориків, які залили були найвидатніші американські високі школи після упадку царату. Це була та царська російська історична школа, яка заволоділа умами не тільки американських істориків, але й політиків та державних мужів і продиктувала їй вести політику по лінії „єдиної неділимої" із нехтуванням права самовизначення народів, що його Вудров Вільсон обмежив у своїх 14-ох точках за Першої світової війни тільки до Польщі й Чехо-Словаччини.

Цей, може, трохи задовгий вступ потрібний, щоб поставити тезу, що Науковий Ювілейний Конгрес, що його уладжує Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА у співпраці з Українською Вільною Академією Наук та іншими нашими науковими установами у вільному світі у рамках Третього СКВУ, — це справа не тільки безпосередніх організаторів і учасників, науковців-доповідачів, але справа всього українського суспільства. Цей Науковий Конгрес присвячений 60-річчю проголошення Української Державности та 30-річчю НТШ у ЗСА. Він матиме аж дев'ять сесій. Сесії будуть відбуватися аж у трьох місцях. Перша і, так мовити, репрезентаційна, для підкреслення зв'язку українського наукового світу з американським, відбудеться в п'ятницю 24 листопада у Колюмбійському університеті, а доповідачами будуть шість українських учених, професорів американських університетів. Дальші сесії будуть відбуватися в наступних днях в Українському Інституті Америки, але для всіх делегатів, членів СКВУ III і гостей відбудеться в рамках СКВУ в готелі „Амерікана" в суботу, 25 листопада заходами НТШ і УВАН панель із участю сімох професорів, які репрезентуватимуть НТШ, УВАН, Український Науковий Інститут при Гарвардському університеті, НТШ в Канаді, Український Католицький Університет, Українське Історичне Товариство й Український Вільний Університет і це буде маніфестація єдности українського наукового світу у діяспорі, яка знову таки не є справою тільки науковців, але цілої нашої громади.

Коли в Україні не існує вільної науки і коли найпершою ціллю СКВУ III є заманіфестувати духову єдність вільних українців з нашими страдальними земляками в Україні, то ціллю цього Наукового Ювілейного Конгресу є заманіфестувати, що тільки вільний український науковий світ є репрезентантом дійсної і непофальшованої української науки. Очевидно, різні наші установи й організації використовуватимуть факт такого могутнього з'їзду українських людей для своїх сходин і нарад. Кожна з п'ятьох намічених доповідей на пленумі СКВУ має загальнонаціональне значення. Комісія прав людини чи наради наших кооператорів-економістів, світовий з'їзд українських журналістів чи інші подібні з'їзди — кожний матиме ширше всегромадське значення. Тому не можна казати, що одно менше важливе, як друге. А втім, коли йдеться про українську науку і про панель на тему „Сучасні завдання української науки" — то це насправді справа цілої української громади, це справа оборони української правди, це справа, що стосується безпосередньо всього українського світу — в Україні і поза нею.

Л. Рихтицький

НЕ ІДЕАЛИ КЕРУЮТЬ СВІТОМ

Чи прийде до війни? І якщо так, то коли? І де? А якщо ні, то як світові поладнати всі ці проблеми, що ними переповнена щоденна преса?

Це основні питання політичної людини і це дуже важливі питання для української політичної людини, яка є членом великого народу, все ще поневоленого чужою, брутальною силою — на очах того самого світу, який так запопадливо деклямує про права людини, про волю і демократію і про лібералізм — і щоб це доказати, дає майже кожного місяця волю якомусь новому острівчикові з кількома тисячами мешканців.

Але світ — і ми це бачимо цілком виразно — не має відваги свої ідеали протиставити Совєтському Союзові, а якщо ви про це спитаєте, почуєте невідмінно: ви хочете почати війну...?

Ідеали, за які ніхто не хоче боротися перестають бути ідеалами. Це просто порожні гасла, якими сиплять, як з рукава, ті, хто ані не думають пожертвувати за них хоч одну краплю крови. І це власне ота духова порожнеча, що так разить нас, українців, розсіяних по просторах вільного західнього світу, де — на нашу думку — є всі передумови плекати глибоке духове життя і започаткувати духове оновлення світу.

Щоб не було в нікого сумніву — і протиставлення — скажімо собі виразно, що немає жадного духового життя і в східньому, поневоленому світі. Це є світ офіційної брехні, світ хворих контрастів, світ збанкрутованої, самої по собі хворої, ідеології, світ безправства і беззаконня. І в одному і другому світі є люди, які хочуть зробити добро і звільнити людську душу до висот ідеалістичного життя, але на Заході їх не слухають, а на Сході їх знищують.

В такій саме атмосфері треба розглядати події наших днів. В такій атмосфері горить Близький Схід і в такій атмосфері відбуваються „революції" в Афганістані та Ірані, в такій атмосфері живе незрячий вулкан цілої Південної Америки — і в такій атмосфері у світі наростає процес творення бльоків до недалекої, масової, збройної розправи між потугами, які зайшли у сліпу вулицю так само тепер, як це сталося перед 1939-им роком. І тоді, західній світ не міг здобутися на рішучу дію, щоб стримати Гітлера вже в Надренії, чи тим більше в Австрії або в Судетах, а межу поставлено щойно тоді, коли інтереси західнього світу, і то не духові інтереси, але чисто матеріяльні, стали під загрозою німецької експансії.

Світ є в такому самому процесі сьогодні. Місце Гітлера зайняв СССР. Він теж вже загубив пропорцію між своїми спроможностями і своїми плянами і сьогодні він вже достукується до нового Данціґу — в модерній скалі світових інтересів — до савдійської нафти і всього нафтового району Середнього Сходу.

Загрожені інтереси західнього світу — без огляду на ідеологічні різниці чи прислони — шукають виходу із створеної Москвою ситуації. Перший, хто зрозумів ситуацію і мав відвагу започаткувати нову акцію, був президент Ніксон. Захід довго вагався, чи притягнути Совєтський Союз до будови бльоку проти гітлерівської Німеччини і зробив це щойно тоді, коли й СССР не мав вже іншого виходу, а саме 22-го червня 1941 року. Сьогодні Захід — можливо — усвідомив ситуацію скоріше і хоч треба було двадцять років, щоб притягнути Китай до протисовєтського бльоку, все таки це сталося — і знов же: ідеологічні різниці не грають тут жадної ролі. Так само, як західня пропаганда представляла Совєтський Союз у боротьбі з Німеччиною, як майже демократичну, наснажену героїзмом і глибокою духовістю країну — так тепер ми вже є свідками пропаганди, яка це саме робить з Китаєм. Китай демаоїзується — пишуть світові газети, в Китаю народжується демократія, Китай відкриває свої ворота чужинним туристам і журналістам, Китай европеїзується! Очевидно, Китай робить це тому, що йому на шиї стоїть узброєна по зуби мілітарна потуга СССР. Китай також не втрачає часу на відклик до духовних вартостей Заходу, бо — мабуть — він дуже добре в них зорієнтований. Але зате він робить дуже виразний кивок в сторону західніх інтересів, в сторону типового західнього „бизнесу", вживаючи тих самих засобів, що їх колись вживали — і ще тепер стараються вжити — москалі. Величезні простори Китаю повні підземних багатств і сьогодні над ними працюють вже японські та американські фірми, Китай — це колосальний ринок збуту і цей міраж не сходить із сторінок американської преси. Америка будуватиме китайцям новий Дніпрельстан на ріці Янг-тсе. Американська фірма Пан-Ам будуватиме десятки великих готелів, кожний на тисячу кімнат, американські калькулятори і компютори рахуватимуть темпо китайського індустріяльного прогресу, американське збіжжя пливе до Китаю майже безперервною

(Закінчення на стор. 3)

Ілля Дмитрів

ЗА ПРАВИЛЬНІСТЬ ПІДХОДУ ДО ОРГАНІЗОВАНОГО ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ

(3)

В усіх країнах сучасного світу і в усіх уярмлених народах, де розгоряється іскра національного ставання, політичні рухи, організації і партії творять цей сектор, почерез який пробивається у найбільш видному змислі національна думка народу. В усіх без вийнятку державах політичні партії становлять основу державного порядку і найвиразніший голос на форумі парляментів чи сенатів. Зокрема ця форма вияву політичної думки нації почерез політичні організації та партії найсильніша там, де існують найтвердіші основи парляментарного життя.

Українська нація знаходиться в боротьбі за своє визволення та віднову суверенного державного життя. В таких обставинах кожна розумна й патріотична людина повинна дивитися, як розвинути політичну дію і котрому з організаторів такої дії віддати свою увагу та послуги. Так поступають усі люди. Цим шляхом пішла також і українська нація, коли в її нутрі під впливом культурного відродження на порядок дня прийшло і відродження політичне, яке одразу знайшло для себе різні форми зовнішнього вияву. І коли з перспективи сьогоднішнього дня ми поглянемо в минуле, то переконаємося, що якраз українські політичні рухи були тим чинником, який стимулював розвиток національної думки, організував боротьбу, очолював її, а коли була змога, то держав у своїх руках також і керму державного життя...

У нас є багато оправданих причин для цього, щоб бути невдоволеними з організаційного та структурного оформлення преважливого політичного сектора, його автомізаційного розпорошення, як і з тієї інертности, що домінує в багатьох групах чи фракціях. Для прикладу, абсолютним анахронізмом представляється тенденція продовжувати на чужині дію таких колишніх реґіональних суспільно-політичних одиниць, які непотрібні народові, хоч би з тієї причини, що не репрезентують собою нічого ориґінального ні під оглядом світогляду, ідеології, ані під оглядом політичної програми. Так само непотрібними являються усі ті фракції, які у своїх програмах спираються на клясовому елементі, що можна узглянити зовсім добре у соціяльній програмі першої-ліпшої фракції, яка виявляє більші завдатки на якісь успіхи в дальшому розвитку українського політичного життя.

Український політичний сектор вимагає ґрунтовної перебудови під кутом сучасних й майбутніх потреб національно-визвольної боротьби. Ця перебудова повинна охоплювати усі ті атрибути світоглядово-ідеологічного, соціяльно-політичного й організаційно-дійового характеру, які складаються на поняття політичного руху, організації чи партії. Під час тієї перебудови головну ролю у формуванні політичного сектора із проєкцією у дальше майбутнє повинна відіграти увага й респект до традиційности української державницької думки, духовости нації і до всіх цих легітимностей, які випливають із різних періодів нашого національного ставання, усуваючи зі шляху всі ті елементи, що їх пробує насадити ворог, або що насідає на політичні рухи від сильніших зовнішніх впливів, під якими проживає доволі велика частина українського політичного світу.

Ця перебудова повинна проходити по найбільш природній лінії. Вона не може бути примушувана, бо кожний примус буде спричинником дальшої атомізації та ще глибшого партикуляризму, на що вказують події з минулого десятиліття. Ця перебудова не може проходити також і під більшим чи меншим впливом заінтересованих чужих чинників, ініцюватися платними працівниками чужинецьких установ, або виростати з лябіринтів групової ненависти чи під впливом пробігаючих емоцій на міжнародному полі. Кожна серйозна спроба реформаторства на відтинку організованих політичних сил нації мусить урахувати всі акти, події і боротьбу, які розгорталися в Україні під час і після Визвольних Змагань 1917-21 років, зокрема боротьбу ОУН і УПА, як також і теперішні змагання. У процесі такої ґрунтовнішої перебудови повинні анґажуватися політики й науковці, кожний на своєму місці й у свій спосіб, як це роблять інші народи.

Хто використовує давніші чи сучасні ускладнення на відтинку української самостійницької політики для того, щоб зневажити політичні заінтересування та прямування, той пробує повернути колесо історії до часів, коли то найвищим виразником українства були елементи найпростішого етнографізму, або коли національно-політична думка перебувала у стихійних зародках, що пробивалися на поверхню життя крізь народну пісню, поезію та прозу, але не становили ще конкретних програм боротьби й державного будівництва. А якщо б ми приглянулися уважно сьогодні усім противникам українського політичного світу, то з певністю між ними зауважимо доволі велику частину простих невдах, деяку частину кар'єристів, безкритичних циніків або звичайних спекулянтів, для яких кожний віз добрий, щоб лише їхав. Одначе, національна політика й національні політичні рухи такими шляхами не йдуть і такими людьми не творяться й не керуються.

[продовження буде]

Володимир Барагура

НОВИНКА ДІТЯМ З НАГОДИ „РОКУ ДИТИНИ"

Календар Української Дитини на 1979 рік, виданий Гуртком Прихильників Української Дитини, Торонто, Канада 1978. Упорядкувала і зілюструвала Рома Чумак, ілюстрація на обкладинці Галини Мазепи. Формат 12x10 цалів, сторінок 24, ціна 3,000.

Гурток Прихильників у Торонто, Канада, під керівництвом проф. Ярослава Чумака розгортає жваву видавничу діяльність у ділянці виховання й навчання дітей, зокрема наймолодшого віку і в галузі літературно-мистецьких писань для найменших.

Після об'ємистого (150-сторінкового великого формату) посібника для виховниць дитячих садків п. н. „Українське Дошкілля", що його опрацювала низка фахових учительок під керівництвом М. Завадівської і за редакцією проф. Я. Чумака, який поруч лектури для дітей — віршів, пісень, казок, байок, оповідань, загадок, вміщує також есеї з ділянки теорії дошкільного виховання, конспекти лекцій і дидактично-методичні та практичні вказівки до них, ГПУД готує саме до друку, в грудні ц. р., збірку есеїв для молоді п. н. „Не самим хлібом живе людина", а в січні 1979 року з нагоди Року Дитини появиться великий збірник (коло 200 стор.) статтей, довідок, есеїв і еляборатів на виховні теми п. н. „Українські діти — наше майбутнє".

Поруч цих запланованих на найближче майбутнє видань ГПУД видав уже, вперше Календар Української Дитини. Це стінний календар, складений з окремих листків, поєднаних на хребті спіральною пластиковою зв'язкою так, що їх легко перегортати. Крім календаріюм — місяці, дні, дати — вміщені в ньому літературні, виховно-навчальні і розвагові матеріяли, прикрашені ілюстраціями.

На кожен місяць упорядчиця, докторантка Торонтонського університету в галузі виховання в ранньому дитинстві Рома Чумак, підібрала словесний матеріял здебільша відомих наших поетів, письменників і працівників дитячої літератури: Л. Глібова, І. Франка, М. Вороного, Ю. Шкрумеляка, Р. Завадовича, К. Перелісної, М. Щербини, Л. Полтави, А. Чайки, Г. Чорнобицької, А. Коссовської, О. Стефановича, В. Дубини, Роляника, М. Завадівської. Загадки й розваги укладу В. Федчука.

При назві кожного місяця вміщений коротенький віршик, який його характеризує. На календаріюм зазначені окремим поясненням, віршиком, сентенцією, образком дні, які дітей цікавлять — Різдво, Новий Рік, Йордан, сезонові гри, забави й розваги, День Матері, Батька, Зелені свята, початок і закінчення учбового року, вакаційне дозвілля, зміни пір року. Зазначені теж найважливіші дати з історії рідного краю — 22 Січня, 1-ше Листопада, а теж загально прийняті всенародні свята країн нашого поселення — Галовін, День Подяки тощо. Ці матеріяли й ілюстраційки вміщені не тільки на сторінках з календаріюм, але й на їх зворотній стороні.

Обкладинка з ілюстрацією Галини Мазепи „Діти з писанками" і всі текстові ілюстрації — багатокольорові. Папір видання — вибагливий.

Календар допоможе батькам, виховникам і вчителям у їхній дидактично-педагогічній праці з найменшими вдома, в дошкіллі, в нижчих клясах початкових шкіл і в юнацьких організаціях.

У наступному виданні варто б перевірити тексти деяких словесних, зокрема віршованих текстів щодо ритміки, римування, наголосів і відредагувати їх літературно й мовно. Так само треба б подбати про дбайливіший почерк ручного письма, в теперішньому виданні малому читачеві інколи трудно буде відрізнити „Т" від „Г", „А" від „Д", подвоєне „ЛЛ" від „М".

Адреса видавництва: Ukrainian-Canadian Children's Care Group, 16 Rivercrest Rd. Toronto, Ont. Canada M6S 4H3.

О. Гайський

ПОЧВІРНА СТОЛИЦЯ — ЧИ МАЛЕ ПИВО?

VI

В журналістиці як солідну силу треба повітати Степана Кікту. Хоч він має вже за собою не одне видання з філателії і різних конвенціональних подій — тепер, як редактор „Книги УЗО" і „Вістей УЗО", він звернув на себе увагу як „журналіст передусім"... Видана ним книжка про Рідну Школу в Клівленді матиме джерельне й документальне значення.

Якщо цьому робітникові пера можна дещо порадити — то радимо ощадність у суперлятивах, по засаді: чим менше, тим ліпше... Я донині не можу відмитися від таких епітетів, як „журналістична совість" і „жемчуг українського Клівленду" — що ними мене Степан Кікта хотів вивабити із шпитального ліжка, в час моєї недавньої недуги (запалення олегочної). Бо, як хотів зробити справу навесело, то чому б було не сказати словами „Ріпки": „Вставай, діду, по шпиталях не лежи — нам ріпку, УЗО Альманах, вирвати допоможи!..."?

Як поступає справа Альманаху? Отже, в темпі „анданте" поступає-крокує, а не в темпі джета (як собі дехто уявляв напочатку) і не в темпі Бюїка, чи Кедилака. Ми люди „неісторичні", не вміємо записувати подій і справ — як приходиться черпати, виявляється: ... нема з чого.

І тут виростає новий козир Кікти: його „музейність" (я завжди називав його Степаном Кіктою Музейним). Без Музею-Архіву в Клівленді, тепер під управою д-ра Олександра Фединського, людонь не можна було б таку книжку видати. А це значить: несім до цього музею всякі признаки імпрез, які влаштовуємо, несім усякі документи, афіші, летючки і т. п. з нашої діяльности — бо там скарбниця, з якої кожночасно зможемо прийти і взяти потрібні нам дані. А вряди-годи капнім до каси Музею-Архіву свою лепту, щоб він міг жити і працювати — бо хто не дбає про свою минулість, той не матиме майбутньости!..

У суботу, 30-го вересня 1978 р., в авдиторії церкви св. Йосафата в Пармі відбувся успішний Ювілейний бенкет Українських Злучених Організацій (50-річчя УЗО). Футей каже, що фонди на видання Книги-Альманаху вже є — бракує тільки деяких статтей (а їх бракує тому, що ми вміли робити історію, але не вміли в документах і пам'ятках її зберігти...). Отже, спростування: — Неправдою є наче б єдиною перешкодою в наших починаннях був брак фондів; зате правдою є, що нам більше, ніж грошей бракує пляновости та відчуття історичности свого часу і своєї діяльности...

VII

Як під цим поглядом треба поступати, це на практиці показав Комітет „Українська спадщина", при Окружній Раді Союзу Українок Америки стейту Огайо. Майже — чотиримісячна виставка цього Комітету (21-го травня — 10-го вересня 1978) у Вестерн Резерв Гісторікел Сосаєті, під моттом: „Українські традиційні взори, тканини та писанки" — принесла такий великий успіх, що керівництво названого американського музею просило продовжити виставку до 24-го вересня. За чотири (з „гаком") місяці 20 тисяч гостей подивляли 90 експонатів різної величини, роду й калібру та 300 писанок — у більшості, приватної власности, чи випозичених з нюйоркського „Українського музею", Музею-Архіву в Клівленді, чи з місцевого американського музею мистецтва. Вдень відкриття, як теж в одну з неділь кожного місяця відбувалися окремі програми для відвідувачів, по черзі показуючи їм: примінення традиційних узорів (вишивки) в модерних одягах, з добавком гагілок; техніку писання писанок, з добавком фільму „Писанки"; техніку вишивання; прозірки з ділянки історичної архітектури Києва й експонати мистецтва з київського музею; український музичний показ — ілюстрований виступом Григорія Китастого та його юних бандуристів.

Технічна сторінка виставки: афіші, програмки, каталог — все було виконане перфектно, з мистецьким смаком і стилем достосоване до виставки. За німцем кажучи: „Eine ganze arbeit" ціла, повністю виконана праця! .. Одна з відвідувачок у пропам'ятній книзі, сповненій суперлятивних похвал, написала: — Найкраща виставка, яку я будь-коли оглядала... Спрацьовані союзянки з Екзекутиви Комітету „Українська Спадщина" просять підкреслити фахову допомогу керівництва музею і підкреслюють, що цілу виставку увіковічнив фаховий фотограф у прозірках, з яких можна буде в майбутності користати. Ось назвища цих спрацьованих союзянок з Екзекутиви: Дженні Бочар — голова, Надя Дейчаківська — секретар, Неля Винярська, Ірина Кашубинська, Віра Кордуба, Марія Яворська, Анна Глинська, Марія Антонів, Марія Федак — і інші, які помагали в праці доривочно, а „їх же задовгий список", щоб можна всіх вирахувати. В щоденнику „Плейн Діллер" появилася обширна стаття про виставку, п. н. „Юкрейнієн калчер ін ди Вестерн Резерв" *) Треба теж підкреслити прихильну поставу пані Елінор Прек, з „Клівленд Прес", яка інформувала американських читачів про окремі програми виставки.

Моя недуга не дозволила мені написати про мого друга Володю Кобзяра, в першу річницю його смерти і про сантиментальний Карпато-Український Вечір, що його влаштував 20-го травня 33-ій Відділ Союзу Українок Америки, під головуванням Ольги Дем'янчук.

То був насправді вечір о. Зореслава (справжнє прізвище — о. Севастіян Сабол) — поета, письменника й головного капеляна Карпатської Січі. Після короткого життєпису й характеристики творчости о. Зореслава вчителькою Любомирою Мичковською, дорогий гість дав історіософічний нарис подій 1938-39 рр. в Карпатській Україні, а рідношкільна молодь читала його твори. Коли ж акторка й режисер Слава Барнич читала його спомин „Добраніч, мамо" — автор, який ніколи не може читати, ні слухати цієї історії, вийшов із залі й вернувся назад аж „по всьому" (найкоротший зміст твору: автор, як капелян, сповідає постріляного чехами січовика — сина Поділля, який у передсмертній гарячці розмовляє зі своєю мамою, висказує свою радість із того, що пішов боронити Карпатську Україну і... просить пробачення, бо він дуже-дуже втомлений. Словами: „Добраніч, мамо" — закінчує свою уявну розмову з мамою і ... життя). ...Вміжчасі о. Зореслав перейшов операцію відкритого серця і, як кажуть, має пройти ще одну... Рефлексії після імпрези: на другий рік, у 40-ву річницю державности Карпатської України та 70-річчя народин о. Зореслава — тепер чи не єдиного співця її радощів, болів і днів слави — було б дуже на часі і на місці подбати про повне видання його творів...

IX

У спорті — худа осінь. Футболісти УАСК „Львів", як звичайно в цю пору року, тратять усіх годящих змагунів-студентів, які в цей час відбувають свої схолястичні чемпіонати в шкільних дружинах. Тоді „львов'яни" мають мінімальну програму: зарвати хоч декілька пунктів, щоб навесну — після повороту „репартріянтів" із шкільних дружин, — не треба змагатися з позицій потопаючого. Як дотепер, „Львів" зарвав уже цілих 5 пунктів і співає: „Брати, будем жити" (в вищій клясі, тобто, не полетимо до нижчої...).

Апостол легкоатлетики, Степан Маланчук, має причину бути пригнобленим. Уже другий рік підряд він влаштовує в Клівленді Українсько-Американський біг на 10 тисяч метрів — і другий рік підряд та сама історія: ні одного українського позамісцевого змагуна на старті, ні одного українського глядача!.. Довгодистансовець Михайло Сливка — набуток із Детройту — каже, що в таких умовах прийдеться зняти українську фірму з назви імпрези і з сорочинок, у яких бігали учасники змагань.

Радісне ствердження: згаданий М. Сливка за два роки праці оживив і підніс рівень української легкоатлетики Великого Клівленду. А радісне і сумне водночас: як і минулого року, п'ять американських бігунів після змагання зголосилися до організаторів і заявили: — Ми українці. Можете на нас завжди рахувати... Але на кого,

*) Вестерн Резерв — історична назва тієї частини Огайо, де розположений Клівленд. Цією назвою потім охрищено університет у Клівленді.

(Закінчення на стор. 3)

НЕ ІДЕАЛИ...

(Закінчення зі стор. 2)

рікою, а пізніше піде сталь, технологія і наука. І зброя.

Ніхто не ставить питання, що зробить Китай після евентуально виграного конфлікту, які він висуне тоді пляни щодо всього світу. Не будемо ставити цього питання й ми. Ідеалами світ не керується і ми сьогодні є теж в такій ситуації, як були в 1939 році. Хоч би з чортом — та проти Москви. Тому й сьогодні наші тихі надії йдуть по лінії воєнної розправи з Росією і надії, що цей конфлікт дасть нам знову історичну шансу. Ми готуємо власні сили і ми є свідками, як сьогодні кипить в Україні, але ми теж розуміємо, що до збройного зудару з окупаційними російськими силами ми готові тільки при спеціяльних передумовах, як наприклад, загальна мобілізація в СССР, яка дасть мільйоновим масам зброю в руки. Такі передумови стоять по лінії наростання світового конфлікту і тому ми так уважно за цим слідкуємо. Світ буде пекти свою печеню в цьому новому вогні, ми будемо пекти нашу, українську так само, як ми це робили в попередній війні та у Визвольних Змаганнях. Ми будемо плекати наші ідеали без огляду на розвиток чи занепад духового життя світу, але й ми — в практичній політиці — мусимо брати під увагу те, що доля і світові події нам принесуть. Немає сумніву, що ми стоїмо напередодні катаклічних подій і може вже найвищий час, щоб ми впорядкували наш рідний загумінок, з'єднали наші сили, піднесли очі до наших ідей, щоб у потрібну історичну хвилину принесли Україні допомогу, а не наші маленькі міжусобиці.

Уляна Кекіш сповняє ролю капітана поліції

Поліцист нюйоркського поліційного департаменту п'ятої Дільниці вручає Уляні Кекіш трофей у нагороду за її есей.

Ню Йорк. — Уляна Кекіш, студентка другого року в Академії св. Юра, в нагороду за найкращий есей — „Що я зробила б, будучи комішенером поліції", була обрана з-поміж інших студентів — один день відогравати ролю капітана нюйоркського поліційного департаменту п'ятої Дільниці.

Уляна формально підписала книгу і, перевіривши присутність, завідувала бюром, вітала всіх і видавала накази. Пізніше вона пройшлася пішком, частинно переглянувши департамент нюйоркського поліційної п'ятої Дільниці.

Відтак в товаристві двох детективів і капітана поліції вона пішла на полуденок, після якого відбулася урочиста частина — вручення їй трофею. Переживши цього дня різні незвичайні хвилини Уляна Кекіш від'їхала додому в ескорті поліціянта в патрольному авті.

Це вже друга з черги нагорода, що її призначив поліційний департамент п'ятої Дільниці. Першу теж цього року отримала Марта Івашків, рівнож студентка Академії св. Юра.

Вибрано новий провід Пластової Станиці в Нюарку

Ню Йорк (КПЧ). — Загальні збори Пластової Станиці в Нюарку, Н.Дж., які відбулися 3-го листопада, вибрали Станичну Раду та Станичну Старшину і праця в цій Станиці розпічнеться невдовзі. Новообрану Станичну Старшину очолив пл. сен. Іриней Темницький, а Станичну Раду — пл. сен. Тарас Дурбак. На інші пости Станичної Старшини вибрано — заступники станичного — пл. сен. Остап Тершаковець і пл. сен. Оксана Кузьмак; Кошова — пл. сен. Галя Мілянич; кошовий — пл. сен. Богдан Кряк; фінансовий референт — пл. сен. Юрій Дац; писарі — ст. пл. Роксоляна Мицьо-Галібей і пл. сен. Катря Воловодюк. До повного складу проводу ввійшло багато молодих сеніорів і старших пластунів і пластунок. Один член Крайової Пластової Старшини сказав, що „це повинно бути запевненням, що ця Станиця, яка є одною з більших, успішно вестиме надалі працю з дітьми і молоддю".

ПОЧВІРНА СТОЛИЦЯ...

(Закінчення зі стор. 2)

— поза цими неофітами, — мають рахувати організатори?... Покищо „нема з ким і нема для кого" ...

X

Фонд Катедр Українознавства стейту Огайо розпочав „чортківську офензиву" на сплату Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ). Ціль: зібрати 150 тисяч, тобто, одну п'яту частину потрібної суми 750 тисяч.

Ми віримо, що ціль буде здобута. Хто побоюється, що завзятим гарвардцям може — як учасникам справжньої „Чортківської офензиви" ген. Грекова — забракнути куль, той прийме до відома, що одна третина суми вже зібрана. Клівленд — „мале пиво" між нашими громадами — визвав на двобій жертвенности всі українські „великі пива" в Америці й Канаді.

В ТРЕТЮ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУСЯ, БРАТА і СТРИЙКА
сл. п.
БОГДАНА КРАВЦЕВА
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ
у вівторок, 21 листопада 1978 р.:
в Нюарку-Ірвінґтоні, в церкві св. Івана Хрестителя, в год. 11-ій перед пол.;
в Кергонксоні, в церкві св. Трійці;
у Філядельфії, Па.;
в Римі, в церкві св. Софії.
Просимо згадати в цей день Покійного в своїх молитвах.
ДРУЖИНА, ДІТИ з РОДИНАМИ, ВНУКИ
БРАТ з ДРУЖИНОЮ і ДІТЬМИ та ВНУКАМИ

ПОДЯКА

З Волі Божої відійшов від нас у інший світ, дня 2-го червня 1978 р. наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДІ

бл. п. Полковник
АРГІПП ЙОСИПОВИЧ КМЕТА

Цією дорогою, ми, найближча родина Покійного, хочемо подякувати нашим Приятелям і Знайомим, за сердечне відношення, зрозуміння і поміч в час нашого тяжкого смутку, бо не в силі зробити це особисто чи листовно.

Висловлюємо нашу щиру подяку Їх Світлості Олені Павловній, за вислови співчуття в час нашого безмежного горя.

Щиро дякуємо Високопреосвященнішому Архиєпископові Андрієві за молитви в катедрі св. Андрея Первозванного, Джемайка, Н. Й., Архиєрейське Благословення родині Покійного і за духову підтримку від перших хвилин нашого смутку.

Сердечно дякуємо Протопресв. о. Іванові Ткачукові за переведення похоронних відправ, зворушливу промову після Панахиди і теплі прощальні слова під час Заупокійної Святої Літургії.

Спеціяльна подяка Протопресв. о. Артемієві Селепині, за очолення Панахиди в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку і зворушливі прощальні слова.

Висловлюємо щиру подяку Його Блаженству Блаженнішому Митрополитові Мстиславові, за вислови співчуття в часі нашого тяжкого смутку.

Щиро дякуємо Прот. о. Володимирові Базилевському за участь в похоронних відправах і за прощальну промову від Гетьманського Руху.

Щиро дякуємо Українським Ветеранам, під проводом Полк. Юрія Лопатинського, що взяли участь під час Панахиди і віддали Покійному свій останній салют.

Дякуємо п. Миколі Турецькому, що прощав Покійного від Українських Ветеранів після Панахиди, за зворушливу промову над домовиною в Бавнд Бруку і передачу військових відзнак внукам Покійного, для родинного збереження.

Сердечно дякуємо п-і Евфрозині Силенко, за теплі слова після Панахиди, що прощала Покійного від Гетьманського Руху, до якого Покійний належав і до останнього дня життя, був вірним своїм гетьмансько-монархічним переконанням.

Щиро дякуємо Генералові Петрові Самутінові, за зво[illegible]чві прощальні слова, якими накреслив життєвий шлях Покійного.

Дякуємо Майорові Максимові Скорупському і п. Олександрові Сіверському за слова споминів, в яких згадали, що Покійний врятував життя їм і їхнім товаришам, під час воєнної завірюхи, біля німецького містечка Болцен.

Щира подяка Ред. Іванові Кедрин-Рудницькому, що прощав Покійного і підкреслив, яку велику втрату ми зазнали, з хвилиною відходу у Вічність, Патріярха роду нашого.

Щиро дякуємо Докторові Іванові Макаревичеві, за його жертвенну лікарську опіку через довгі роки, аж до останньої хвилини життя.

Сердено дякуємо Редакторові Миронові Королишинові і Редакції „Батьківщина" — Орган української консервативної думки", за зворушливий спомин в дописі з дня 30-го червня 1978 р. і за вислови співчуття з приводу втрати Дорогого нам Мужа, Батька і Діді.

Дюкуємо Всім, хто взяв участь в похоронних відправах, Приятелям і Знайомим, які прибули з близька і з далека, зокрема п-і Марійці Думин, що прибула з Канади.

Ми дуже вдячні Всім, хто жертвував на Служби Божі, та Тим, що в пам'ять Дорогого Покійного, склали пожертви на добродійні цілі, хто прислав вінки і квіти, склав співчуття особисто чи письмено.

Хай Бог благословить Всіх Тих, що прийшли зі своєю допомогою в час нашого безмежного горя.

Дякуємо Всім, хто у своїх молитвах згадав Покійного.

Нехай Всевишній винагородить.

В тяжкому смутку:
дружина — ЕВСТОЛІЯ
сини — ІГОР з дружиною НАДІЄЮ
внуки — АНДРІЙ і ОЛЕКСАНДЕР

„День Союзянки" в Окрузі Нюарку

Кожної золотої осени, набравшись влітку сил і творчої снаги, Союзянки Нюарку, Н. Дж. і Округи завзято беруться до громадської праці, що її започаткував „Традиційний День Союзянки" цього року в жовтні.

Енергійна голова Окружної Управи п-і Лідія Гладка подбала про різноманітну, глибоко продуману програму, заздалегідь.

Чотирнадцять Відділів СУА разом, як одна родина, зійшлися до залі при церкві Ів. Хрестителя в Нюарку, щоби зустрітись з відвідувачами цього традиційного „Дня Союзянки", щоби потвердити, що „громада — великий чоловік"; що можна досягнути багато, співпрацюючи дружньо між собою.

У присутності понад 200 слухачів, представниця Централі СУА п-і Марія Савчак виголосила доповідь про Український Музей, доповнюючи цікавими прозірками та поясненнями до них. Прозірки висвітлював п. Богдан Полянський.

Думаємо, що підтримка такої культурної твердині, як Український Музей у Ню Йорку, повинна бути моральним обов'язком кожного українця. Зацікавлені справами музею можуть набути інформативну про нього літературу.

Оригінальна дитяча виставка, присвячена цьогорічному „Рокові дитини" — „Маленькі ручки" захоплювала глядача. Жаль тільки, що між нами не було малят у достатній кількості. Якщоб українська дитина прийшла подивитися на ту цікаву виставку, вона була б ще більше горда на своє українське походження та з більшим бажанням належала би до наших молодечих інституцій.

„Наше Життя" — місячник СУА — говорив сам за себе добірно виставленими світлинами, статтями, примірниками з-перед десятиріч.

Організаційна референтура заохочувала жіноцтво об'єднатись в лавах СУА, маючи на „рекляму" прикладно зорганізований стіл.

З цікавістю оглядали присутні виставку образотворчого мистецтва, дуже різноманітною своєю виставкою. Рідкісну українську книжку можна було побачити на столику культурно - освітньої референтки Округи, або і купити щось цікаве до читання дорослим і малятам.

Треба також відмітити стіл з трипільською керамікою — праці і укладу молодої союзянки п-і М. Бокало.

„По кілька сотиків", за висловом невтомної п-і О. Мусаковської, Округа призбирала поважну суму з виграші дарованих речей. А крім цього столики-виставки кожного Відділу, як „писанки" — один від одного кращий.

Господарська референтка „увихалася" зі своїм „штабом", як могла: чаю-кави, канапок і тортів треба було всім — „подорожнього ж треба нагодувати".

Скоро пролетів день. Багато переговорено, побачено, почуто — рідна українська атмосфера. Не хотілось розходитись домів. Як приємно працювати разом!

Галина Король

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує О. Твардовський

ТЕНІСОВІ ПЕРШЕНСТВА УТК ЧІКАҐО

Минулого вересня відбулися сьомі з черги розгривки за першенство Українського Тенісового Клюбу Чікаґо. Змагання пройшли на власних кортах в Равнд Лейку. Турнір проходив у двох групах: чоловіків — 14 змагунів і сеньйорів — 7 змагунів. До фіналу в групі чоловіків дійшли: О. Терлецький, після перемоги над О.Хринівським та Ю. Харук, який елімінував З. Форовича. Молодий 16-річний Ю. Харук, кількакратний крайовий чемпіон в групі юнаків здобув звання першуна цього турніру, перемігши у фіналі минулорічного першуна О. Терлецького вислідом 7:6, 6:3.

В групі сеньйорів О. Куріца в півфіналі елімінував д-ра В.Соколовського,а д-р П. Харук Джулинського. У фіналі д-р Харук вийшов переможцем над О. Куріцою вислідом 6:2, 4:6, 6:1.

Як і в попередніх роках, фундатором трофеїв на цей турнір була Кредитівка „Самопоміч" у Чікаґо.

Інж. О. Куріца

УСВТ „Ч. СІЧ" — „ЛОС ПАМПОС" СК — 0:1

Джерзі Сиґі. — В шостій рунді лігових змагань Першої Дивізії Шейфер Ліґи Ню Джерзі, в неділю, 22-го жовтня, „Ч. Січ" зазнала поразки вислідом 0:1. Зустріч пройшла на нижчому, як звичайно, рівні до якого причинилася брутальна гра противника. Суддя-ветеран Капоззі чомусь допускав господарів до цих грубостей, безконечно вживав свистка і кожночасно попереджав словами змагунів „Лос Пампос", але не наважувався вживати жовтої картки. Двократно оборонці „Лос Пампос" „косили" центрового „Ч. Січі" Фурмана на своєму карному полі, одначе Капоззі поблажливо зарядив тільки вільні стріли. І коли в одному випадку в 81-ій хвилині „Січовики" з одного здобули вирівняння 1:1, цей суддя відсвистав „офсайд", коли м'яч вже затріпотався в сітці господарів. Склад „Ч. Січі": Брейді, Ю. Бакун, Мельник, Парк, Д. Бакун, Попович, Охрименко, Даніґин, Ганич, Фурман, М. Букачевський, Маїк. Бракувало хворих і контужених: Леоніва, Миргорода, Панькова і Р. Букачевського. Менаджер М. Паливода.

„Ч. СІЧ" (Юнаки) — ПЕРСИПЕНІ СК (Юнаки) — 1:4, „Ч. СІЧ " (Новаки) — БАЙОН СК(Новаки) — 1:0

Спортові вістки з України

Продовжуються гри Першої Ліґи СССР, в якій поміж 20-ти клюбами виступає п'ять українських. Згідно з правилами, три клюби, що займають перші три місця матимуть можливість авансувати до так зв. „Вищої Ліґи" СССР, в якій змагаються п'ять дружин з України: „Динамо" Київ, „Шахтар" Донецьк, „Чорноморець" Одеса, „Зоря" Ворошиловград і „Дніпро" Дніпропетровськ. В 33-ій рунді „Першої Ліґи" українські дружини здобули такі висліди:

„Карпати" Львів — „Уралмаш" Свердловськ 2:0

Обидва ґолі для „Карпат на львівському стадіоні „Дружба" при участі 15 000 глядачів здобув Юрчишин. „Карпати", як відомо, в минулому сезоні випали з „Вищої Ліґи і тепер завзято змагаються за повернення до найсильніших. Після відбутих 32-ох ігор „Карпати" займають третє місце і мають можливості здійснити своє бажання. В складі дружини виступають: Швойницький, Родіон, Суслопаров, Риф'як, Щербей, Бондаренко, Броварський, Цимбалюк, Батич, Дібровний, Саулевич, Юрчишин, Думанський.

„Таврія" Сімферопіль, Крим ‛ „Клхозчі" Ашхабад 2:0

Ґолі для тієї української дружини стрілили: Серебрянський і Шишков. Цим змаганням приглядалося 13 000 глядачів. „Таврія" займає сьоме місце, після відбутих 33-ох ігор. Склад „Таврії": Медников, Туховський, Жилін, Умрихін, Аджем, Авдиш, Муха, Мартиненко, Серебрянський, Карлов, Король, Панчик, Бердиєв.

„Металург" Запоріжжя — „Памір" Душамбе" 1:0

Переможнього ґоля здобув Тимошенко. „Металург" відбув 33 змагання і займає 12-те місце. В складі дружини виступають: Семикопенко, Томах, Дашкевич, Герчило, Іщенко, Ключик, Горбик, Ходус, Словак, Яковенко, Шангін, Тимошенко, Петров.

СКА (Армія) Одеса — „Крила Рад" Куйбишев 0:0

„Крила Рад" — це лідер „Першої Ліґи", який після 33-ох змагань має здобутих 48 точок, п'ять більше від „Карпат", які одначе мають одну гру в запасі. Отже втрачена точка в Одесі є корисною теж для „Карпат". СКА Одеса займає 13-те місце. В складі дружини виступають: Нефьодов, Осташенко, Жарков, Астраханкін, Смаровоз, Чилібі, Марусин, Бондар, Сироватський, Смирнов, В. Малий, Л. Малий, Іваненко.

„Спартак" Івано — Франківськ — „Кузбас" Кемерово 1:0

Перемогу для „Спартака" запевнив Никитюк. Ця українська дружина в колишньому Станиславові займає 17-те місце і бореться за вдержання в цій лізі. Звітовим змаганням приглядалося 7 000 любителів копаного м'яча. В складі „Спартака" виступають: Белей, Кушлик, Никитюк, Крупей, Копитчак, Кікоть, Покора, Погорілко, Синельник, Пристай, Підпалюк, Мельниченко, Дирів.

НАДІЯ ТИЩЕНКО І МАРГАРИТА КУХАРЕНКО — ЧЕМПІОНКАМИ СВІТУ В АКРОБАТИЦІ

В чемпіонаті світу, що відбувся в Болгарії, в жіночій групі знову не було рівних українкам — Н. Тищенко і М. Кухаренко, які вдруге під ряд здобули золоті медалі. В цих першенствах взяли участь країни: Бельгія, Болгарія, Англія, Мадярщина, Польща, СССР, ЗСА, Франція, Західня Німеччина і Швайцарія.

Подав (от)

Громада в Сиракюзах відмітила Листопадові Роковини

Сиракюзи, Н. Й. (М. Л.). — У неділю, 22-го жовтня ц. р., тут в авдиторії середньої школи Вест-Гілл відбувся запланований Організаціями Визвольного Фронту виступ Капелі Бандуристок СУМА з Детройту під диригентурою маестра Петра Потапенка, при співучасти танкової групи „Веснянка" з канадського Віндзору.

З огляду на близькість Ювілейних Роковин 60-річчя Листопадового Зриву та з браку місцевих мистецьких сил Відділ УККА постановив відзначити ці великі роковини в рамках цього концерту. Диригент Капелі погодився достосувати програму до цих роковин, а Управа Відділу попросила ред. Антона Драгана на святкового промовця.

На початку програми голова Відділу УККА д-р Олександер Ґудзяк повідомив слухачів, які майже вщерть заповнили авдиторію на 520 місць, про відзначення цим концертом 60-річчя Листопадового Зриву і представив громаді обидві мистецькі групи з їхніми провідниками маестром Петром Потапенком і хореографом Мироном Олексишиним та промовця — ред. Антона Драгана.

Ред. Драган заповів, що виступає з рамени Головної Екзекутиви УККА і вітає від неї проживаючих у громаді учасників наших Визвольних Змагань — пор. д-ра Івана Подюка, сот. Івана Пігуляка і пор. д-ра Клима Мельника.

Хоча доповідач мусів часово вкластись у рамки повної концертової програми, слухачі жаліли, що вона закінчилась у визначеному часі.

Після промови на сцену вийшли вишиковані ряди бандуристок і співачок і перед ними започаткувала концертову частину п-і Катерина Потапенко рецитацією вірша Богдана Лепкого: „Спіть, хлопці, спіть"... Цими по мистецьки переданими словами поета рецитаторка впровадила слухачів у святковий, урочистий настрій, відповідний до великих роковин.

Вийшов маестро Потапенко і від дискретного немов чарівного помаху його рук забреніли бандури і задзвеніли чисті і сильні жіночі голоси та понеслась по широкій авдиторії стрілецька лірична пісня „Ой, там при долині" — його ж власного аранжування. А по ній далі понеслись мелодії ще сімох патріотичних пісень першої частини концерту, а саме: Марш молоді „Ми ростем..." — сл. Б. Нижанківського, муз. П. Потапенка; історична пісня „Морозенко" за Манастирським — „Ой, Дністре, мій" до сл. Л. Полтави і муз. Т. Потапенка в арр. диригента „Лети, наша пісне"; повстанська пісня в арр. П. Потапенка „Гей, степами"; до сл. Т. Шевченка і муз. М. Федорева — „У перетику ходила" та „Виростеш, мій сину", сл.В. Симоненка, муз. А. Пашкевича.

По цій урочистій частині прийшла друга із більшістю веселих, жартівливих пісень у швидкому, підбадьоруючому темпі. Винеслось враження, що Капеля хотіла підкреслити, що Листопадовий Зрив був подією української всенародної радости, а не смутку, дарма, що бій за наш Львів і державну самостійність на Західньоукраїнських Землях — під переважаючою ворожою силою і при допомозі зізовні — програно.

Крім кількох народних жартівливих пісень, таких, як „Дрібен дощик іде", „Ти до мене не ходи", „Та куди їдеш, Явтуше" та інших, із приємністю слухалось композицій сучасних музиків України, як „Чеберці", муз. І. Шамо, сл. Д. Луценка, „Сонце вже зайшло", муз. В. Костенка та інших.

Треба підкреслити, що Капеля має у своєму складі відносно багато дуже добрих солісток. З-поміж них хіба на перше місце вибивається Галина Кравченко, обдарована чистим, сильним і напевно глибоко школеним і пильно плеканим сопрано, яке ставить її у ряди концертових співачок. Заслужені оплески авдиторії збирали теж усі солістки програми, а саме Валентина Биковець, Мирослава Брездень, Ліда Врублевська й Ольга Денисенко.

Обидві частини закінчували танкові гуртки „Веснянка" під хореографічним проводом Мирона Олексишина, який сам брав активну участь у виступах. Гурток із 10-ох танцюристів виконав „Весняний танок" по першій частині і „Гопак" по другій.

При кінці обом мистецьким групам подякував голова Відділу ООЧСУ Микола Ґоджак, а маленькі Галя Ємець і михась Голь вручили провідникам китиці квітів.

До успіху цього врочистого відзначення безумовно причинилась теж ціла громада, яка і цим разом своєю „соборною" участю уже вдруге у цьому Ювілейному Році гідно відзначила своє національне свято.

Повторення історичної події з-перед 60 років віддзеркалювала декорація сцени образом Львівської Ратуші великих розмірів. Над образом повівав український національний прапор так само 1-го листопада 1918 року, а під образом символ Стрілецької Слави — віття Червоної Калини.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА ВІВЧАР, член УНС Відд. 256 в Рівергед, Н. Й., помер 1 липня 1977 на 69 році життя. Нар. 1907 р. в Польщі; членом УНС став 1939 р. Залишив у смутку братів — Михайла, Івана і Антона. Похорон відбувся 8 липня 1977 р. на цвинтарі св. Івана в Рівергед, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Кирило М. Безкоровайний, секр.

ГРИГОРІЙ РОЗУМІЙКО, член УНС Відд. 130 в Ню Йорку, помер 16 вересня 1978 на 55 році життя. Нар. в Повлинові. Залишив у смутку дружину Евгенію, дочку Оксану і сина Теодора. Похорон відбувся на цвинтарі Голлівуд в Юніон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Юрій Юрків, секр.

ІВАН МЕРДИЧ, член УНС Відд. 274 в Янґставн, помер 3 вересня 1978 на 85 році життя. Нар. 1893 р. в Україні; членом УНС став 1942 р. Залишив у смутку синів: Волтера, Петра, Михайла, Йосифа, Вілліяма й Івана та дочки: Розу, Стефанію, Павлину і Джанет. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Янґставн.

Вічна Йому Пам'ять!
Гелена Сенедяк, секр.

ЙОСИФ СОХАН, член УНС Відд. 121 в Ром, Н. Й., помер 15 серпня 1978 на 84 році життя. Нар. 1893 р. в Зелений, пов. Тернопіль; членом УНС став 1921 р. Залишив у смутку дружину Теклю, сина Йосифа і дочку Анну. Похорон відбувся 18 серпня 1978 р. на цвинтарі св. Марії в Ром, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Джун А. Кобіто, секр.

ВАСИЛЬ СЕМУСЬ, член УНС Відд. 70 в Джерзі Сиґі, помер 9 вересня 1978 на 83 році життя. Нар. 1895 р. в Україні. Залишив у смутку дочку Мілю, сина Стефана і 7 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Голі Крос в Норт Арлінґтон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Микола Шеремета, секр.

МИХАЙЛО ЧАЙКІВСЬКИЙ, член УНС Відд. 374 в Бостоні, Масс., помер 11 серпня 1978 на 81 році життя. Нар. 1897 р. в Старій Могильниці, Теребовля, Україна; членом УНС став 1951 р. Залишив у смутку дочку Катерину і сина Романа та внуків. Похорон відбувся 14 серпня 1978 р. на цвинтарі Мавнт Гови Маттапан в Бостоні.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Гетьманський, секр.

КАТЕРИНА ДОВГАНЬ, членка УНС Відд. 281 в Байоні, Н. Дж., померла 4 жовтня 1978 р. Членкою УНС стала 1933 р. Залишила у смутку мужа Івана, синів — Йосифа й Теодора, дочку Джін та 6 внуків і 3 правнуків. Похорон відбувся з церкви св. Софії до Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Микола Гісь, секр.

МИХАЙЛО ВОЛОШИН, член УНС та секретар Відділу 281 в Байоні, Н. Дж., помер 9 жовтня 1978 на 78 році життя. Нар. в 1900 р. в с. Струтин, пов. Золочів; членом УНС став 1950 р. Залишив у смутку дружину Теклю, дві дочки: Наталію і Стефу, сина Богдана та 3 внуків і 3 правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрея в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Микола Гісь, секр.

ФЕННІ КОЗУЛЯК, членка УНС Відд. 130 в Ню Йорку, померла 28 серпня 1978 на 83 році життя. Нар. 1885 р. Ліщин, Бібрка, Зах. Україна; членкою УНС стала 1945 р. Залишила у смутку 2 синів: Вілліяма і Михайла, 7 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 31 серпня 1978 р. на цвинтарі Кальварія на Квінсі, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Юрій. Юрків, секр.

ПАВЛО ВАСИЛИК, член УНС Відд. 49 в Торонті, помер 24 травня 1978 на 85 році життя. Нар. 1893 р. в Україні; членом УНС став 1957 р. Залишив у смутку трьох синів, дочку та 6 внуків. Похорон відбувся 29 травня 1978 р. на цвинтарі Мавнт Говп в Торонті.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО МЕТОДІЙ ШИЛЮК, член УНС та предсідник Відд. 439 в Судбурах, Канада, помер 11 вересня 1978 на 68 році життя. Нар. 1910 р. в Тудорковичах, пов. Сокаль, Україна; членом УНС став 1957 р. Залишив у смутку дружину Марію, дві дочки: Роману і Соню, 5 внуків, 1 правнучку, братів Петра і Семена та сестру Марію. Похорон відбувся 14 вересня 1978 р. на цвинтарі Парк Лови в Судбурах, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Зацерковний, секр.

КУРТІС РОН КРОЛ, член УНС, Відд. 305 в Маганой Сиґі, помер 12 вересня 1978 на 54 році життя. Нар. 1923 р. в Раск Твп, Па.; членом УНС став 1968 р. Залишив у смутку матір Тересу. Похорон відбувся 16 вересня 1978 р. на цвинтарі Вайт Черч.

Вічна Йому Пам'ять!
Марґарита Гентіш, секр.

ТАТЯНА ЗАДОРЕЦЬКА, членка УНС Відд. 5 в Асторії, Н. Й., померла 11 вересня 1978 на 89 році життя. Нар. 1888 р. в пов. Вібриці. членкою УНС стала 1923 р. Залишила у смутку дітей Стефанію, Марію, Анну, Саллі і Гелену. Похорон відбувся 13 вересня 1978 р. на цвинтарі Голі Крос в Н. Арлінґтон, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Хоманчук, секр.

СЕМЕН ВЕРНАЇВСЬКИЙ, член УНС Відд. 304 в Бофало, Н. Й., помер 24 серпня 1978 на 82 році життя. Нар. 1894 р. Зах. Україні; членом УНС став 1924 р. Залишив у смутку дружину Марію, дітей — Андрія і Елсі, внуків і правнука. Похорон відбувся 28 серпня 1978 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Тавн Тонаванда, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Мері І. Гнатик, секр.

ВОЛОДИМИР БУРКО, член УНС Відд. 99 у Вілкс Беррі, помер 6 вересня 1978 на 61 році життя. Нар. 1917 р. у Вілкс Беррі, Па.; членом УНС став 1935 р. Залишив у смутку дружину Ізабелу, сина Михайла, брата і 3 сестри. Похорон відбувся 11 вересня 1978 р. на цвинтарі Кальварія в Толідо.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Валіґун, секр.

ЙОСИФ КЛОК, член УНС Відд. 379 в Чікаґо, Ілл., помер 17 вересня 1978 на 56 році життя. Нар. 25 грудня 1922 р. у Львові, Україна; членом УНС став 1970 р. Залишив у смутку дружину Анну, синів: Богдана і Антона, дочки: Марію і Глорію та 2 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Чікаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Семків, секр.

ТОМА ХРОМЧАК, член УНС та секретар Відд. 422 у Філядельфії, Па., помер 4 вересня 1978 на 53 р. життя. Нар. 1919 р. у Філядельфії, Па.; членом УНС став 1972 р. Залишив у смутку дві дочки: Александру і Андрейку, сина Тимотея і сестру Анну. Похорон відбувся 8 вересня 1978 р. на цвинтарі Окленд, Філядельфія.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

КСЕНЯ С. ВІҐЕРІН, членка УНС Відд. 321 у Феніксвілл, Па., померла 6 жовтня 1978 на 55 році життя. Нар. 1923 р. в Галичині; членкою УНС стала 1967 р. Залишила у смутку чоловіка Івана, дочку Ольгу, сина Волтера та 2 внучки. Похорон відбувся 11 жовтня 1978 р. на катол. цвинтарі свв. Петра і Павла у Феніксвілл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Дмитро Цюк, секр.